

ופרשת יתרו - שנסוף על היונה ה-
פרשה דמתו-תורה, מדובר בחתולה
(על שם זה נקראת הפרשה כולה) אודות
הודאת יתרו (כתוצאה מזה שמע ה-
שמועה ד, קריעת ים סוף ומלחמת
עמלקי שבפרשת בשלה) "ענה דעתי
כי גדול ה' מכל האלקים וגו'... שהיתה
החכה למתו-תורה".

ויש לומר, שהפטי הענינים שבפר-
שית בשלה ויתרו ע"ד החכה למתו-
תורה נכללת גם (וג"כ עיקר) החכה
להשלמות דמתו-תורה שמתה לעתיד
לבוא (מתורה חדשה מאתי תצא) - כ-
מדתו:

בפרשת בשלה - (א) בשירת הים
(ב) קריעת ים סוף (א) שינויה וחומתה
"מקושי: ארזי-ינוני ירדו, בשתי ידים,
ואמתי יבנה בשתי ידים כשה ימלוד ל-
עלם וירדו, לעורר לבוא של המלוכה
שלי", (ב) במלחמת עמלק (כסוף פרשת
בשלה) שסיומה וחומתה, מחוזה: אמרה
את זכר עמלק . . כי יד על כס יד-

אחוזי, שנסוף לכך שבו, קיימא טיהרא
(דודיש שבט) באשלמותי, היה גם
ראשי השנה לאליהו.

וע"פ הידועי, ש"המזערים של כל
השנה . . (גם) מערי דרבנן . . ככלו יש
שייכות לאתו הפרשיות שהלות בהן -
יש לכאן הקשר השייכות דכתיב לפר-
שת בשנתו, פרשת השבוע דיום ההילולא
ודיים בש"ס שלאוהי, ולפרשת יתרו,
פרשת השבוע דטי' בשבט, שמתחילין
לקודותה בתפלה מנחה דשבת פי בשלה.
ב. ובהקדם הנקודה המשותפת דב'
הפרשיות בשלה ויתרו - החכה למתו-
תורה:

פרשת בשלה - שבה מדובר אודות
שלמות הציאה ממצרים (ב) קריעת ים
סוף (א) שהיא החכה למתו-תורה,
במש"ס: "בהציאת את העם ממצרים
תעבדו את האלקים על ההר הזה".

12) ראה פסוקים שם. ועוד. להחיר גם מהחיר
(ש"ע אדו"י אח"י שפי"ה ט"ג, וכ"כ) ששמות
מלכותו כלכוד וכו'.

13) זהו ח"א ק"י, רפ"א, ח"ב פ"ה רפ"א, וע"ד.
והוא שפיר ספ"ד, כו.

14) ר"ה במחלה - כרעת ב"ה, שהלכה
במסו (ראה רמ"ם הל' חלומות פ"ה ה"א, הל'
פ"ע פ"ה ה"א).

15) לחיר מהשייכות לכל ההילולא, שמתו
הואו, יס"ף, מלשון חספה - שח"ע הגמיה
דאלו (ראה לק"ט לוי"ט א"י"ק ע' ח"ג סוף
והש"ס ח"א ס"ע 244 וא"ל. תשמי"ח ח"א ע' 213
וא"ל).

16) של"ה ח"ק תשכ"ב ר"ס י"ט (ר"ג), א.
17) כש"ר"א, ש"אל את מצרים מת על שמת
ח"ס, ש"מ"ל, ר"ה על שמתו כ"י שלא יאמר
יש"אל כשם שמתו עליו מ"ד זה כ"ה עליו מ"ד
אמר רותק מ"מ עליו וירד"ה אחר"ה (ט"ר שנתו ד', ל'
ובש"ס) . . ש"ע דא היתה אמה מצרים עליהם
(ל"ה לק"ט ח"ב ע' 34 ו"ש"ג).
18) שנתו ג' כ' ובש"ס (משמ"ר פ"ג ד',
ובמ"ס פ"ס המבואר בדורשי חסידות
19) ובמ"ס פ"ס המבואר בדורשי חסידות

- 22) כראתה בזה, ח"ב ט"ו ג, סוף א, ג"ד, ג"ד
- אמלק ואחיקי קובה עליא חתא ולחתי ח"ב
- אוריאל (ראה אורח"י ר"ס יתרו, סוף שפ"ה ע'
ר"א וא"ל, סוף ש"ס תש"ס ט"ע 56 (כ"ה) וא"ל.
לק"ט ח"א ע' 74 וא"ל, וע"ד).
- 23) יס"ע ג"ה י, ויק"ד פ"ג ג.
- 24) ח"ו ובש"ס.
- 25) ש"מ ח.
- 26) י"ו ית"ס ובש"ס.

פרשת בשלה - שיחה 58
משניות יום ה' פ' בשלה, י"א שבט
וש"ס בשלה, שבת שיר"ה, י"ג שבט ה'תשנ"ב

שי"ד במיוחד ליום השבת (ממור שיר
ליום השבת"א) כפירוש במאמר המשנה
במסכת שבת, "כל בעלי השיר יוצאין
בשיר וגמביין בשיר", שכל עלי מדרגה
לדרגה (שיוצאים מהדרגה הקודמת וגמ-
ביין לעלות למעלה) היא ע"י שיר, ו-
לכן גם עליית העולמות ביום השבת היא
ע"י שיר - ד"ש לומר, שעיקר העליה
זויה השבת ע"י השיר היא בשבת שיר"ה
וממנו נמשך גם בשאר השבתות, והוא
מובן גם בנביא לעליית דיום ההילולא
(בדו"ע: בנביא העילולא נעשית עליה
באר-ע"ד לגבי כל העליות שלפני זה),
שעיקרם ושלמותם (ביום השבת שקשור
עם ענין השיר, ובפרט) בשבת שיר"ה.

וענין נוסף בקביעות כוז (שהעשרי
בשבט חל ביום הרביעי) - שהשלמות
דיום ההילולא שנעשית ביום השבת של-
אחר"י (שבת שיר"ה) כוללת גם השלמות
היתירה דיום חטי"ז בשבת (ביום שני),
שהוא ב"ג הימים (שבת, יום ראשון ויום
שני) שנחשבים (בכמה ענינים) למציאות

7) תהלים צ"א, וראה ר"ה ל"א, א.
8) ויש פ"ה.
9) להל"ה, שחזיתי יום השבת לראשונה
הוא במלכות בשלה (פרשת שיר"ה) - שם שם לו חס
ומשפט ג"י, במדה ח"ה לום . . שבת כ"י (מ"ה) כ"ה
ובש"ס"א, ובמשיחת במישת חמ"ה, ח"ה ביום הששי
והכ"ז ג"י (מ"ה ח"ה, שמתו שבת קודש ל"ה מתו
וג"י (ש"ס כ"ה, ר"א כ"י ח"ה לום השבת וג"י
(ש"ס כ"ה).
10) ראה פר"ש תשמי"ח ח"א ע' 175 וא"ל. 225
וא"ל.
11) והחולת בנדב ס"י בשבת שאין אמרים
וחתו במנחה - פ"ס ראשון (מבוא שבת שקרא
יום אוד"ה, שבת: מלכות השניות ליום הששי
שקביעותו ביום י"ג בחדש בניסב"א, אוד"ה.

1) כראתה א. ח.
2) פסוקים ק"י, ס"א.
3) באשית ב, א. וראה לק"ט בה"י מ"א, א.
אורח"י ע"ד, וע"ד.
4) לק"ט ח"א לג, רפ"א, ח"ד ח"ס כ"י כ"ה כ"ה
והחודש בה - שיר"ה על יום הרביעי הוא
המבורך לפני (ממור) צ"ד, אל קמ"ה ח"ה ג"י ע'
יעמ"ס ח"ה אל"ע"ה, ופע"ב משיכ"ס גם החולת
המבורך שלאחר"י (ממור) צ"ד.
5) ח"ה ח"ה (בהוספה) ק"ג, א. אורח"י
באשית (כ"ד ח' חק"ד א' וא"ל.

1) כראתה א. ח.
2) פסוקים ק"י, ס"א.
3) באשית ב, א. וראה לק"ט בה"י מ"א, א.
אורח"י ע"ד, וע"ד.
4) לק"ט ח"א לג, רפ"א, ח"ד ח"ס כ"י כ"ה כ"ה
והחודש בה - שיר"ה על יום הרביעי הוא
המבורך לפני (ממור) צ"ד, אל קמ"ה ח"ה ג"י ע'
יעמ"ס ח"ה אל"ע"ה, ופע"ב משיכ"ס גם החולת
המבורך שלאחר"י (ממור) צ"ד.
5) ח"ה ח"ה (בהוספה) ק"ג, א. אורח"י
באשית (כ"ד ח' חק"ד א' וא"ל.

בפירושו, אחד עשר יום מחזרתי (ראי המצות) אחת במדבר... שפירא על מיוחד שבפירוש. . . שהוא אחד שהוא ראש לכל הדברות, אנכי... היינו, ש'אחד עשר יום מחזרתי מורה על ש'אחד עשר יום מחזרתי הדברות שנתנו בחזרה, כתיב, אנת הוא חד ולא בחושבתי, מהותו ועצמותו יתי שלמעלה מעשר ספירות.

יש לומר, שכוונת הקביה בכך שגלא נחם ג' ויספ ג' דרך המדבר, ראי מסעות. . . נשאת הקביה דרך המדבר מ' שפיר, היא, שבונית, אחד עשר (אנת הוא חד ולא בחושבתי, שלמעלה מעשר ספירות ועשרת הדברות) תמשיך וחתגלה בפניו וחתם עיי' ההליכה במדבר במשך ארבעים שנה (הבן ארבעים לבני נח) שבהם, ג' ויספ ג' לם לב לדיעת

לדברי החכמות. ויורה מזה: מכללות הענין בשפיר שם שלפי הלארי מאמר זה ממש, בלא נחם אלקים ג' ובמלתו של יסואל, בניו של הקביה שם לאורי שוקייה וצפאן מפצרים לא ה' חנונת על זה שחמדייהם שכיבו אחת כה, עד שהשליכם על ימ, משפיע שם במידות זה (שגלא נחם ג' ירא יום אלא כפי שנה) פודישת פליתו של יסואל.

- (45) שפיר פמ'ב. ת.
- (46) יחוד כ. ב.
- (47) הקיץ בהקדמה (ת. 4).
- (48) יהל אור ע. מת. אודות זכרים ע. ית. סודים עפ'רת ע. תקנב. ותפני.
- (49) אבות ספיר.
- (50) תובא כפי, ג. ופירשי שפ' ו (מפיץ ה. ריש ע"ב).

והוא אודות זכרים ע. סוד. . . מודדש ד' ב' בטלח תול. . . א' זה מכלל החכמות שחזר פי' זה ע"ד הפסוק ולא נחם אלקים כו' דוד קרובו כ' קרוב הוא כ'א דוד המדבר ששפיר שחזר דוד לחתום יחוד עכ"ז כן דקאמ' אפ'ת.

דוד המדבר ים סוף, שלכן ה' צורך בקביעת ים סוף (רש"י) והמשך לזה מלחמתו נטקיק ובמהלך לשניהם (קביעת ים סוף ומלחמתו עמלק) וודאח יחוד, כולקלני.

ג. על הפסוק, בלא נחם ונחם - אחת במדברתי. . . ממצרים לארץ ישראל ראי מסעות, אלא נשאת הקביה דרך המדבר מ' שנה, שגאמתי אחד עשר יום מ' חזרתי, ואח"כ ויהיג בארבעים שנה, לכך נאמר ולא נחם אלקים.

ובניאר הענין שג'א מסעות נשאת הקביה דרך המדבר מ' שנה, למעלה ודואה - יש לומר:

שכחתי פרשתו (וכתיב חצא) משפיר מלמטה וידד הפסוק והנני גוי' (בפירוש שלח י'י' מתק' שפירי נאמר בחזרה פרשתו בלא נחם ג' כי נחם הים בראתם מלמטה ג' בפירוש רש"י.

- (37) שכתב פרשתו (וכתיב חצא) משפיר מלמטה וידד הפסוק והנני גוי' (בפירוש שלח י'י' מתק' שפירי נאמר בחזרה פרשתו בלא נחם ג' כי נחם הים בראתם מלמטה ג' בפירוש רש"י.
- (38) משל לאנכסי רוחות. . . הקיפה לפני אריות או כוז. . . (כשא"ק הים לפניו). . . נפל מחרו על כל האומות. . . בא עמלק. . . וקייז כתי' (תחומא חצא) פרשתו פ"ב, יג. וראה גם ספיר י"ש ופירשי זכרים א. ב (ראה לקמן הערה 44).
- (40) זכרים שם.
- (41) מפיץ לזיג שמיש אחד עשר יום ויו' עד קיש ברגע, שפירא יום היו מניקים לקיש שריא קצת בגוף ארץ אבות קרוב לגיי' (פ'י' מרחיקי).
- (42) שם ג.
- (43) וייל שפיריז גם בפירושנו - שלאורי, בלא נחם ג' ויספ ג' דרך המדבר, נאמר בהמשך הפרשה (תו, לז). נבני ישראל אכלו את הפן ארבעים שנה עד בואם אל ארץ קנענה.
- (44) במפרשים לשפירי שם שגאמתי הקביה דרך המדבר מ' שנה מפני, שלקלל מעשיהם, ככספרי. . . ופירשי שם. . . לאכזה פירוש צ"ע, כ' בספיר ליש ופירשי שם. פירוש הפסוק, אחד עשר יום מחזרתי שהוא סודי החכמות משפיר בשפיר יום משי המסות, בלא נחם אלקים ג' שאין זה שפיר

והוא אודות זכרים ע. סוד. . . מודדש ד' ב' בטלח תול. . . א' זה מכלל החכמות שחזר פי' זה ע"ד הפסוק ולא נחם אלקים כו' דוד קרובו כ' קרוב הוא כ'א דוד המדבר ששפיר שחזר דוד לחתום יחוד עכ"ז כן דקאמ' אפ'ת.

ובפירוש יחוד - כמבואר בדורשי חסידות: . . . ש'חזרתי, עייש ש'חזר פרשה אחת בחזרה ואחז החזרה, רדמו על ה- חספה (יחוד) בחזרה לעתיד לבוא (מורה חזשה מאתי חצא) באופן של ראי (חזרה).

ולפיכך תוכו הענינים דשירת הים ומלחמת עמלק (והמשכם באודאח יחוד ושייכותם להשלימות דמתן-חזרה לעתיד לבוא - יש להקדים ולבאר מייש בהת- ולת הפרשה, ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלקים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא (אשר הוא קרוב וטוב לנח- תם בדרך ההוא), דרך ישר ליכנס כ- ארץ כנעני). . . ויספ אלקים את העם

סודים עפ'רת ותיש שבת. 22.
 (32) והטעם שגאמר, חזרה, בלשון חזרה (אף שלחתי לבוא חזרתי וראי ממש) - ליש שונכוד הוא בבחי' התעלות וקייק (מהם עפ'רת ותיש שם) לקייק לבוא ע' ירושלים דרך פלשתים אינו מרחק רב והוא כמא מוחל עשרה ימים בדרך הישרה (ראבי"צ ריש פרשתו).

(35) רמב"ן ריש פרשתו. - ויש לומר, שם לפירוש רש"י, כי קרוב הוא נחם אלקים דרך למצרים, והטבה שלכאורה ה' צריך לזאתם דרך ארץ פלשתים היא בגלל שודות הדרך הישרה והקרובה לארץ ישראל, אלא שרשי חסידים הליונה כ' קרוב הוא (לא אף שקרוב הוא, שכוונה הכונה לטיש הטעם על זה שג'א נחם אלקים דרך ארץ פלשתים) (ולא הטעם על זה שלכאורה ה' צריך לזאתם דרך ארץ פלשתים ולכן מפי' שיהטעם הוא, כי קרוב הוא נחם אלקים דרך למצרים).

- (36) רש"י ריש פרשתו.
- (37) סוכר סמל (ג' נקודות) קאי על פירש חזרות דהמשכ' בת' אנטון ובית שני, וכן בצירי קאי על ג' האופנים והלתיים בהמשך, מלדש שקיזום במשך ומו' ואח"כ זרוב ומלדש נצוד (שכינה בשוד ידע).
- (38) ונדוא שג'אכ'א פלגומא במציאת.

והוא אודות זכרים ע. סוד. . . מודדש ד' ב' בטלח תול. . . א' זה מכלל החכמות שחזר פי' זה ע"ד הפסוק ולא נחם אלקים כו' דוד קרובו כ' קרוב הוא כ'א דוד המדבר ששפיר שחזר דוד לחתום יחוד עכ"ז כן דקאמ' אפ'ת.

מלחמה לה בעמלק מדוד דורתי, נשבע הקביה שאין שמו שלם ואין כסא שלם עד שימחה שמו של עמלק, שגאמתי האייב חמו חרבות לגנות, זהו עמלק. . . מזה אמר אחריי והיי לעולם שם, הרי השם שלם, כונו למשפט כסא, הרי כסא שלם.

מדוא דעלמא דין ומדוא זמשיא ומדוא דעלמא דארתי (תיבתי).
 (28) אפי' שג'א הוא גם שם בפ'ק (רמב"ם ח"י סודות פ'י ויז' וכמיש בשירת הים תו, כ) עיי' חזרת יד'.

המקור (מקודש אר"י בנוני יחוד) ח"י' במציאת עמלק, כמדודש בה' שיש פנות (שגאמתי ישראל בבחינתו לארץ למות לית מלי. . . להכרית זרע של עמלק. . . ולבנת בית הבחירה (רמב"ם ריש הלכות מלכות - סמנודין כ' ג' שמת טובה שפיי השלימה דמניו מלי' (חברתה ויע' של עמלק נשית גם השלימות דכני בית הבחירה).

(29) חוליה ט. א.
 (30) שם ת.
 (31) ויחמת יחוד - שם השלימות דכית המקור (מקודש אר"י בנוני יחוד) ח"י' במציאת עמלק, כמדודש בה' שיש פנות (שגאמתי ישראל בבחינתו לארץ למות לית מלי. . . להכרית זרע של עמלק. . . ולבנת בית הבחירה (רמב"ם ריש הלכות מלכות - סמנודין כ' ג' שמת טובה שפיי השלימה דמניו מלי' (חברתה ויע' של עמלק נשית גם השלימות דכני בית הבחירה).

- (27) מדוא דעלמא דין ומדוא זמשיא ומדוא דעלמא דארתי (תיבתי).
- (28) אפי' שג'א הוא גם שם בפ'ק (רמב"ם ח"י סודות פ'י ויז' וכמיש בשירת הים תו, כ) עיי' חזרת יד'.
- (29) חוליה ט. א.
- (30) שם ת.
- (31) ויחמת יחוד - שם השלימות דכית המקור (מקודש אר"י בנוני יחוד) ח"י' במציאת עמלק, כמדודש בה' שיש פנות (שגאמתי ישראל בבחינתו לארץ למות לית מלי. . . להכרית זרע של עמלק. . . ולבנת בית הבחירה (רמב"ם ריש הלכות מלכות - סמנודין כ' ג' שמת טובה שפיי השלימה דמניו מלי' (חברתה ויע' של עמלק נשית גם השלימות דכני בית הבחירה).
- (32) סודים עפ'רת ותיש שבת. 22.
- (33) והטעם שגאמר, חזרה, בלשון חזרה (אף שלחתי לבוא חזרתי וראי ממש) - ליש שונכוד הוא בבחי' התעלות וקייק (מהם עפ'רת ותיש שם) לקייק לבוא ע' ירושלים דרך פלשתים אינו מרחק רב והוא כמא מוחל עשרה ימים בדרך הישרה (ראבי"צ ריש פרשתו).
- (35) רמב"ן ריש פרשתו. - ויש לומר, שם לפירוש רש"י, כי קרוב הוא נחם אלקים דרך למצרים, והטבה שלכאורה ה' צריך לזאתם דרך ארץ פלשתים היא בגלל שודות הדרך הישרה והקרובה לארץ ישראל, אלא שרשי חסידים הליונה כ' קרוב הוא (לא אף שקרוב הוא, שכוונה הכונה לטיש הטעם על זה שג'א נחם אלקים דרך ארץ פלשתים) (ולא הטעם על זה שלכאורה ה' צריך לזאתם דרך ארץ פלשתים ולכן מפי' שיהטעם הוא, כי קרוב הוא נחם אלקים דרך למצרים).
- (36) רש"י ריש פרשתו.
- (37) סוכר סמל (ג' נקודות) קאי על פירש חזרות דהמשכ' בת' אנטון ובית שני, וכן בצירי קאי על ג' האופנים והלתיים בהמשך, מלדש שקיזום במשך ומו' ואח"כ זרוב ומלדש נצוד (שכינה בשוד ידע).
- (38) ונדוא שג'אכ'א פלגומא במציאת.

והוא אודות זכרים ע. סוד. . . מודדש ד' ב' בטלח תול. . . א' זה מכלל החכמות שחזר פי' זה ע"ד הפסוק ולא נחם אלקים כו' דוד קרובו כ' קרוב הוא כ'א דוד המדבר ששפיר שחזר דוד לחתום יחוד עכ"ז כן דקאמ' אפ'ת.

שאלו הרי הפקדה מולכם בימי מטעות (בימי יום) הרי הבודד (רק) עיי המטות וגילוי אור עליון (בהי' אחר עשר) מל-תעלה לטוב שאינו פועל כיע במציאות התחזית, ולכן משאם הפקדה דרך ה-מדבר מי שנהי' עשירי יהי הבודד (גם) עיי עבודתם של ישראל בדרך מלכותה למעלה, שהפעולה בהתחזית היא בשל-מתה; וביחד עם זה, ישנו גם העלוי דהמשבת וגילוי אור עליון, בהי' אחר עשירי, מלמעלה למטה (שאי אפשר ל-הגיע אליו עיי העבודה מלמטה למעלה שהיא במדידה והגבלה) - י"א מטעות . . . משאם הפקדה דרך המדבר מי שנוהגים - שהתירוד בדרך מלמטה למעלה (כ-ארבעים שנה) חזרו ונעשה ככה הגילוי דברי' אחר עשירי מלמעלה למטה (החבר ב' המעלות דלמעלה למטה ומ-למטה למעלה גם יחד).

ועיי בנוגע למלכות מלכות סבסבס והפרשה - כי יד על כס יהי מלחמה ליה בעמלק גרי', אלו השם שלם כרי ער שימחה שמו של עמלקי' - ע' עמלקי' הוא מלחמה של עשירי (עשירי) בהי' י"א עלעיי (אחר עשירי יום גוי הרי עשירי) ועיי (בידורי')אחזיית עמלק [מטה אמה"ה

למטה וכו' שמקולו ה' צל הדידה בדרך מלמטה למעלה, וכאן מביא גם מלכות הדידה בדרך מלמטה למטה, בהתאם להאמור שבמלכות המדש כאן מדינתה הוטלת שבהלכה נמסר איכיים שנה.

70) ויחזק יחזק - שמי שנה שמתכני ישראל במדבר הם נכנר, יהיו עשירי בו ארבעים שנה (אחזיית ושלח (כד' ה') חזקני א' שנת עשנה תביית ימי' עלי'.

71) כי, בהתירוד בדרך מלמטה למעלה, אינו נכלל עייין בקדושת משה ליהודי בהי' אלקים (מכאן לא בהי' האלקים ד'אמת הוא חדי' וז'ל בידו שעי כיי' (מהם עשירי שנה) 72) להעיר ממאדילי שמלכי בניו של המלך למדו מורה כיי' (נחש' מ' ב' ויחסי') .

שעירי' (חיי' ועיי עבודתם של ישראל בדיבור הניצוצות והעלאהם לשרשם המקודש בהי', אחר עשירי' זקדושה', גמשת ומתלה בהי', אחר עשירי' ביש' אל (המטות המקיף בפנימיות, שהמה-שכה היא למקום הראוי זקדושה' ועייין יתחופ' אלקים עליו גזול יותר לנגי' עבודתם בעניני התמיכה, עשרת הדבורות הקשורות עם עשירי ספירות, שלילמות הקדושה במדידה והגבלה'.

ויש להוסיף ביאר בהחזיקו שבין י"א מסעות' (י"א יום) להחליכה במדבר (מז' מסעות) במשך ארבעים שנה' -

66) ואז שמרד עמלק יז, אחר י' שמעו בו יחזקני י"א יום עם הכהן וכי יום היו מחושבים יחזקני את העגל, כפי' אחר עשירי יום מחזר, ואחר כפי' לודי עשירי, דוד הדי עשירי, וי"א בו יקם אבר' כפי' יום עם הפכה יראו יום היו מחושבו האן לעשות את העגל, כפי' אחר עשירי יום דוד הדי עשירי, שקשע משה עשירי - ובה' ובהוא' במדידתה עשרת שמי'.

67) וכן, עשירי' זקדושה' - שפירות זקדושה' עשירי יחזקני . . . עשירי' נכנר נכנר, י"א חישני זקדושה'.

68) ואז אחרת מישנתו (ע' שנה ואיל') בבאר מצודת' על המסוק, וסרעה הקירוב' ש'הקירוב לבו של ישראל לאיזהם שבסוסי' (ראו תחומה פרשנו' ח' שמרד עמלק ח' - שהקירוב אותם ליהי', התמיכה ל'שירי', אמת הוא חדי' ולא בהתפטר' עיי'.

69) ואז גם אחרת והתה עשרית שמי' אלא, ששם מביא (בעיקר) מלכות הדידה בדרך מלמטה למטה.

70) ובהי' שבאחרת מביא ב' הדעות שב- מודע, ובהי' עשירי' מביא רק דעה ראוי' ואלי' י' חשנה שבאחרת מדובר גם אחרת וזקדושה' דלעיל' עיי' ש'הקירוב עיי' את ע' שהקירוב נכנר בא' כיי' ובהי' עשירי' דלעיל' ש'הקירוב אחרת ומקול' ד'א דלעיל' מביא בו דעה ראוי' ע' י"א יום היו מחושבו וז'ל לעשות את חמנו'.

ז. ופרשיות יותר היו קשור עם (כ-נעשה עיי) פרטי הניני' שבפרשה (מטה - הג' וכו' נכנר ב' חס' ג' דרך המדבר') ככל פטי' מי' המטעות שהיו במשך הארבעים שנה (ע' כה' אל ארץ נשכחה' הול' מהמטעות שב-פרשתנו - י'יסעו מסכות ויחזו באחם בקצה המדבר' ונפלטו לאחרי קיי'ם, י'יסעו ג' ויצאו אל מדבר שור גרי'ם, י'יסעו ג' ויבואו ג' אל מדבר סיני'ם, י'יסעו ג' ממדבר סיני' למסיקתם וגרי'ם; ידעם שהמלכות הכונה בהלכה כפי' במדבר היא כדי לבדו נישנות הקדושה שנפלה במדבר העשירי'ם, שששים מ-דגא נעלית בהי'ת (עלם היתה של-מעלה מעולם התקוה' ועיי' שישאל מבררים נצוצות הקדושה ומעלים אותם ל'שרש' ומקור'ם, נמשכת ומתגלה אצלם ד'גא נעלית זו.

והענין כזה - שניצוצות הקדושה ש-נפלו ב'מדבר העלמים' שרשם מביא' יאחר עשירי' שלמעלה מהשתלשלת ביה' המקיף שמונו נעשית הניקה זיי'א כ'ע'י' ז'ע'י'ם, כמלמדי ב'ש'ן ובהי' אחר עשירי יום מחזר דוד הדי עשירי', ש'אחר עשירי יום' הם, דורך להי'

- 58) פרשנות מז' לה.
- 59) ג' ב'.
- 60) מ' ב'.
- 61) מ' א'.
- 62) ג' א'.
- 63) ואז נאלי' מטי' מת' ג' ואלי' ופי'.
- 64) חזקני כ' לת'.
- 65) י"א יום הם י"א נצוצות שנה נקיי' כי בקדושה עשירי ולא אחר עשירי, אבל בקליפה כל המטיף גורל הם יי'ם (כפי' ר"ם דברים - והא' באחרת שם ע' י' רש"י).

70) דלעיל' ש'הקירוב עשירי' שש'ן ובהי' עשירי' מביא בו דעה ראוי' ע' י"א יום היו מחושבו וז'ל לעשות את חמנו'.

ועיי'ם לראות ואזנים לשמוע' , שאין אדם עומד על סוף דעתו של רכו וחכמת משנתו' עד ארבעים שנה' , שאז יהי' הגילוי דכתי', אחר עשירי'ם, ולא עוד אלא שמישיכו ויגלו בהי', אחר עשירי' גם בארץ הלזו הגשמי' , שעיי' חיה' הפנימי' לארץ ישראל' בשלילמות.

וההי'ת, שענין זה מרמז גם בהי'ת חלת הפרשה; יהיו בשלה פרעה את העני' - שרדמו על פרעה דקדושה בהי'ת, המישי'ת לפרעה' , דאחזיקו ראת-גליין מיני' כל נהרו'ם' , דאחזיקו ראת-מרי' אחיית שם הלי' עיי', אמת הוא חדי' , וענין זה (בשלה פרעה את העני') הוא השנוע להמשך הכתוב, ולא הם אלקים ג' ויס' ג' דרך המדבר ג' , במשך ארבעים שנה - כדי שבהי' פרעה ד-קדושה תמשך בפנימיות.

ומרמז גם בשירת דבורה שבהמקור - בפרוע פרעות בישראל ג' ותשקוט האין ארבעים שנה' - ש'הגילוי הדידה נעלה ד'בפרוע פרעות' (ד'אחזיקו נמשך וראגליו מיני' כל נהרו'ם) נמשך ב'בישאל' ועל דים גם ב'הארי' באופן ד'התשקוט' (בהי'תשבת ובפנימיות) עיי' העבודה במשך ארבעים שנה'.

- 51) עסק ומישי'ת חכמת כפי' שהיא לעצמי' (מה'ם שם ע' חקני')
- 52) ובשם זה ה' משה בה' ארבעים יום - כי יום שלמעלה חשב כשנה (מארות שם ע' י'ת).
- 53) וסרדמו גם בהמשך הכתוב - יהיו בהי'ת כפי' שנה בעשירי עשירי' , ש'הארי' , ארבעים שנה' נמשכת ומתלה בהי' , עשירי עשירי' .
- 54) להעיר נצ'י' חזקני (הי'ם) שאין שירדל ר'ת א'י (י'א) - אחר עשירי' א' ששסוד אחר, ואחרי' י' ששסוד עשירי' .
- 55) ויג' מז' כ'.
- 56) חזקני ר' א' , וראה בהי'תה לעיל ע' 281 ואיל' .
- 57) ס' ששסודים ב' ל'א' .

ארץ עשר אומות, כיוון שנטפח על ארץ שבע אומות (בירור י' מדרות דתוהתי) יהי גם הכינוש דג' הארצות דקצי עקתי וקדמוניי (בירור כתיב דתוהתי) ועד שעזיחה ארץ ישראל שחמשש כפל הארצות, שכל העולם היה בבחי' ארץ ישראל, דירה לו ית' בתחתונתו, כדוגמת הדידה שבה מתגלה עצמותו של הדר בהיריה, גילוי העצמות, אגות הוא חז'.

ו. ויש להוסיף, שהאמור לעיל מרד- גש גם בהשם דשי"ט זה עיש שירת הים - שבת שירד:

ב. שבת שירד" נכללים כל עניני עליית שבעים עיי שיר, כל בעלי ה- שיר יוצאין בשיר ומשכין בשירי (כפיל שי"א).

ועיי' הידועי' שכל העליות נכללים בשם ה"ב, אלא כתי' (שירי ב' מ"ב וזכורתי), לע"ז היו כל הו"ב מסעות

שהנחתו לאברהם בברית בין הבתרים, עשי' אבות י' כאן, ולא נתן להם אלא שבעת ימים והשלישי... עזידי' להות דושה לעזידי' (מש"ש ל' לך מ' י' - מבר' ספ"ד).

והנה מבר' ספ"ד, א', שלשה אבות אור תקיף לישראל לכבודו לזר' ארץ אבות אור... ארץ פלשתי' מבר' דכתיב ולא יום ארץ דוד ארץ פלשתי'... ולעזר' לכת' עזר' הקיף לחזר' שלשון לישראל, שונא' ופס' בחי' פלשתי' יתי' (רא' אהר' פירש' ע' שס"ג).

88. ראה ספרי' דבריי' בתולמי' ספ"ד פ' שנת ור"ח, ליי' שיש' רבו חק' לקיץ מטי' פס' ב.

89. ראה תהומת' שפ"ט טו' וספ"ד תרי"ג ור"ל.

90. ראה ספרי' מוקט' ח"ב ע' רמ"ג ושי"ג.

91. אהר' ע' דודשי' שבעות ע' קל"ח סה"כ תרי"ט ע' קמ' וספ"ד.

92. שלכו אומים, אגא' כתי' בכל זמן על עלי' מלמה לעלות, כפי בקי' על המטה, שא' נעשית' תלתי' דעבודת' כל היום וביקלות' שבת, שפ"ג

כיון שכו' נידון (לא רק כל עניני התורה שמתחזקים עיי' חלמ'ד ותיק' אלא) גם עניני התורה שחגלו לעזר' לכו' עיי' הקי"ה. ואעפ"כ נאמר, "תורה חזשה מאתי תנא, חידוש משם, כיון שבתור- תורה היו ענינים אלו בתכלית ההעלם לגמרי, עז' כז' כל, שהתגלותם היא חידוש משם.

ומהבארי'ם בזה - שבמתן-תורה

נתת בגלוי נשדו הכרות, כנגד עשרה מאמרות ועשר ספירות, דרגה האלקות שיש לה ער' ושייכות דרגה האלקות בנגלה דתורה, הלכות בונגע להנהיגת ה- אדם בעולם, ואילו דרגה האלקות שאין לה ער' ושייכות לעולם לא כהא' בגלוי אלא בהעלם: ולעזר' לכו' תגלה בתורה דרגה האלקות שבאין-ער' ל- גמרי לעולם (כמוד'ש בפסיות התורה, סוד טעמי' ומסות' צפונותי' עיי' ידע' אלקות' ועד להגלית' דמהותו עצמותו יתי' משם - כדיוק הלשון, "תורה חזשה מאתי תנא", מאתי דייקא, ומש"ש, "כי מאתי ידעו אורתי" - כתי', אוד' נטר יום כולם ידעו אורתי" - כתי', אוד' נטר יום (שלימ'עלה מעשהי' שניתנו) מתורבי', אגות הוא חז' ולא בתושב'.

ויש' לומר, שענין זה מרומנו גם כדכונה למתן-תורה (שצריכה להיות גם מקי"ו דוגמת השלימות דלעזר' לכו' שניתנה בהעלם במתן-תורה) - בהמסעות כמ"ד בר, במלחמת' עמלק (בהוצאת חרות, ש- חכונם הוא בירור והעלאת ניצוצות הקדושה לשרש' ומקורם כתי', אוד' עש"ג, כפ"ל.

אלא, שאם יהיה רק התחלת ההכנה להשלימות דמתן-תורה דלעזר' לכו' ונעקרו ונטול' תורה היא עיי' "מעשינו

(עיי' הקי"ה) וממה' (עיי' ישראל) רי"ת אהתי, אגות מזה המהות' בנשבת ומת- גלה בישראל כתי' י"א דקדושת' שזרתי' דהשם שלים, לא רק י"ה (כי די' על כס י"ה) אלא גם י"ה בגמטריא י"א שיר- מז' על המשכת' וגילוי כתי', אוד' עש"ר בכל פטי' עניני העבודה שמצד עש"ר כוחות המפש' שנתחלקים ל, להסתרות (י"ה) והתגלות' (י"ה) גלגלתי'.

ועז"ז בונגע להודאת' יתרו וביאתו קטשה (בהתחלת פרשת יתרו) - שהגיו' דיתרו, הי' בירור ניצוצות הקדושה שנפלו למטה, ששרש'ם כתי' י"א ד- קדושה, ועיי' בירורם והעלאתם לשרש'ם ומקורם נעשה הוספה ויתרון אל שר- אל, שזרתי' ע, יוד' פרשה ארת' בתורה, שרומנו על ההוספה דכתי', אוד' עש"ר יום מתורבי', שלמעלה מעשרת הדרבות שציינו מתורבי'.

ה. עפי"ז יש לכאר שפירטי' הענינים שבפרשיות בשלה ויתרו הם הגנה לה- שלימות דמתן-תורה לעזר' לכו':

ידועני' שמתן-תורה הי' חז' שעמל',

73. להפ' מירושלמי ריש סנהדרין, אגות... אל"ף ריש' דאלפ' כתי' מים באפערת' הי"ז בסופה' לומר אל' ר' ראשון ב' ומלעז' אין אלפי' - גילוי דוגא' נעלי' כיתו' שבמשכת' תודות' עד למטה מה' (כתי' תליכו' המכרתי' פו' הקנה אל' ותצדק' שמה' אין נתינה משם ללעז' ועיי' כדורה והתלאת' לקדושת' א' עיי' ביטל' מצאתו' ור"ח, ראה תנא' אגרות' ספ"ד, לקי"ת ספ"ד ג' ב' ור"ל.

75. כולל גם אל' אל' ארצי', לגי' בני משפחת' יתרו י' כ' ובמשי"ש - ויש' לומר, שלשון הכותב, ר"ל לו אל' ארצי' מרומנו גם תגרי' דארצי' מש"ע עיי' עבודת' המכרתי'.

76. עז' תלוי' מש"ע עיי' עבודת' המכרתי'... שיתעטפו עליהם גי'ים כוללמ' סתי'... ראה אהר' יתרו ריש' ע' תול'.

78. פרש"י שר"ש א' ב.
79. ירי"ש לא"ג.